

Colofon

Haarlems Dagblad

Hoofdredacteur:

Hugo Schneider
Jan 't Hart (adjunct)
Gerben van 't Hek (adjunct)

Secretariaat:

redactiesecretariaat@hollandmediacombinatie.nl

Hoofdkantoor:

TMG Media B.V.
Basisweg 30, Postbus 2603
1000 CP Amsterdam
Tel. 088-8249111

Redactiechef:

Bill Meijer

Regiokantoor:

Stationsplein 114,
2011 LN Haarlem
Tel.: 088 - 8241200

stadsredactie@haarlemsdagblad.nl

Website:

Haarlemsdagblad.nl. Volg Haarlems Dagblad ook op Twitter via @hdhaarlem en op www.facebook.com/haarlemsdagblad.

Raad voor Journalistiek:

Haarlems Dagblad volgt de leidraad van de Raad voor de Journalistiek. Voor meer informatie: ga naar www.rvdj.nl.

Vragen van abonnees:

Voor bezorgklachten of vragen over abonnement ga naar www.haarlemsdagblad.nl/service of bel de afdeling Lezersservice, 088-8241111. Opzeggen abonnementen met inachtneming van een opzegtermijn van tenminste één maand.

Advertentie opgeven:

Ga naar hollandmediacombinatie.nl/advertentiemogelijkheden of bel 088 824 0234.

(Persoons)gegevens: Op de verwerking van (persoons) gegevens van lezers van deze uitgave, bijvoorbeeld in het kader van de uitvoering van de abonneerovereenkomst of in verband met deelname aan puzzels en prijsvragen, is de Privacy Verklaring van TMG N.V. van toepassing. Deze Verklaring is te vinden op www.tmg.nl/privacy.
Rechtenvoorbehoud: Alle rechten ten aanzien van (de inhoud van) deze uitgave worden uitdrukkelijk voorbehouden en berusten bij TMG Media B.V. Van alle gepubliceerde werken van beeldende kunstenaars aangesloten bij een CISAC organisatie zijn de publicatierechten geregeld met Pictoright te Amsterdam. Op het gebruik van deze uitgave zijn de Algemene Gebruiksvoorwaarden TMG van toepassing, zie tmg.nl/algemene-gebruiksvoorwaarden.
© TMG Media B.V., 2019

Haarlems Dagblad

Openbaringswet 2001

Altijd als eerste op de hoogte van het laatste nieuws uit Haarlem en omgeving.

Met duiding van onze regionale redactie

Achtergrondverhalen, columns, recensies en opinie

En altijd een abonnement dat bij u past

Nieuwsgierig?

haarlemsdagblad.nl/abonnement

Celstraffen na uitgaansgeweld ex-Hells Angels

Alkmaar/Regio ■ De rechtbank in Alkmaar heeft vier voormalige (kandidaat-)leden van de Hell Angels wegens uitgaansgeweld tijdens een bevrijdingsfestival op 5 mei 2016 in Waarland veroordeeld tot cel- en werkstraffen.

Koenraad H. (57) uit Alkmaar kreeg vier maanden cel opgelegd. Tegen hem was een gevangenisstraf van zeven maanden geëist. Bij Ronald van der Z. (46) uit Beverwijk en Gerrit B. (52) uit Zandvoort luidde het vonnis (na een eis vijf maanden)

eveneens vier maanden cel. En Marcel V. (45) uit IJmuiden moet conform de strafeis 240 uur onbetaalde arbeid verrichten.

De rechtbank was niet duidelijk geworden wat precies de aanleiding tot de gewelddadigheden was geweest. Evenmin was vast komen te staan wie precies welk geweld had uitgeoefend. Maar volgens het vonnis stond wel vast dat de Hells Angels waren begonnen en in groepsverband buitensporig gewelddadig tekend waren gegaan.

Daarbij waren willekeurige om-

standers geraakt. Een neergeslagen bezoeker was op de grond in bewusteloze toestand nog tweemaal tegen zijn hoofd getrapt. Bij een Waarlander moest in het ziekenhuis een tand worden teruggeplaatst. Een dorpsgenoot liep een op twee plaatsen gebroken kaak en een beschadigde zenuw op. De laatste kreeg een schadevergoeding van 3801 euro toegewezen. Daarvan is 2800 euro smartengeld.

V. voerde tijdens de rechtszaak aan dat hij uit zelfverdediging had gehandeld.

De nieuwe stelling

Stem op de homepage van onze site

Inperken stroom toeristen is prima

De stroom toeristen naar Haarlem groeit zienderogen. In 2018 trok de stad vijftien procent meer bezoekers alleen al uit Nederland. Het college wil daar paal en perk aan stellen. Terecht.

Rijnland veroorzaker schade Delft

Hein Flach

Haarlem ■ Het raadsel rond de verwoesting van de natuurlijke oever langs de Delft lijkt opgelost.

Spaarnelanden, dat in opdracht van de gemeente Haarlem het beheer van de groenstrook verzorgt, laat weten dat een onderaannemer in opdracht van waterschap Rijnland de schade aan berm en rietkragen heeft veroorzaakt. Rijnland wil dat echter nog niet bevestigen. „We onderzoeken wat er is gebeurd”, laat een zegsvrouw namens het waterschap weten.

Enkele jaren geleden werden de oevers van de Delft, tussen de Pim Mulierlaan en het Schoterkerkpad, door de gemeente natuurvriendelijk ingericht. Dat gebeurde in samenwerking met het Hoogheemraadschap van Rijnland. Het gaat om een oever met een lengte van pakweg anderhalve kilometer, waarlangs een fietspad (Jaap Edenlaan) loopt. De houten beschoeiingen maakten plaats voor een flauw hellend talud met verschillende planten zoals gele lis, grote lisdodde en zwanenbloem. De gemeente heeft er ook een bord bijgezet, waarop wordt uitgelegd wat er zoal te zien is en wat het doel is van die ecologische oever. „De planten staan zo-

Van de zogeheten 'amfibische zone' van de oever is weinig over gebleven.

wel aan het water als erin en zelfs onder water. Ze zuiveren het water en bieden vissen als baars en voorn goede schuil- en paaimogelijkheden. Ook insecten en vlinders heb-

ben er voordeel van”, staat er te lezen. Nu rest slechts kaalslag. Spaarnelanden is, nadat de vernieling zich afgelopen weekende openbaarde, gaan kijken en zich

Onderaannemer verwoest natuurlijke oever

doodgeschrokken. „Wij hebben biodiversiteit en bloeiende bermen in ons beheer juist hoog in het vaandel staan”, meldde een woordvoerder. „Wij maaien daar alleen de berm en niet de oevers.” De zone waarin de kikkers, padden en salamanders wonen is volgens afspraak in beheer bij het waterschap en juist die is flink beschadigd. „Er is inmiddels duidelijk over wat er is gebeurd”, laat Spaarnelanden weten. „Een aannemer van Rijnland heeft op deze plek werkzaamheden uitgevoerd bestaande uit het weghalen en afvoeren van waterplanten. Hierbij is met een trekker en kraan over het riet gereden. Tijdens deze werkzaamheden is de schade aan de berm en rietkraag ontstaan. Wij hebben met Rijnland afgesproken dat zij hierover in gesprek gaan met hun aannemer.” Een woordvoerder van Rijnland kan, na herhaaldelijk aandringen, 'geen nadere informatie verstrekken'.

Afzien Verkeershinder in Halfweg duurt nog maanden

Halfweg ■ Het is, met name voor doorgaand verkeer op de N200, nog maanden afzien in Halfweg. Momenteel is de zuidelijke Boesembrug verwijderd en wordt gewerkt aan de nieuwe. Voor het verkeer in twee richtingen is alleen de noordelijke brug beschikbaar. Dat levert behoorlijke vertraging op, met name vanuit Haarlem richting Amsterdam. De werkzaamheden aan de N200 zijn voorlopig nog niet klaar. De planning is dat de vernieuwde weg tussen Halfweg en Amsterdam in voorjaar 2020 gereed is. De werkzaamheden zijn ingrijpend maar lokaal goed aangekondigd. De dorpsraad Zwanenburg-Halfweg en de ondernemersvereniging worden door de aannemer regelmatig op de hoogte gesteld van de vorderingen. Tijdens de vergadering van woensdag 4 september doet de dorpsraad daar verslag van. Doordat de inwoners goed worden geïnformeerd, is voor hen de verkeersoverlast beperkt: ze weten wanneer waar wordt gewerkt en kunnen daardoor een alternatieve route kiezen. De files op de N200 worden voornamelijk gevormd door doorgaand verkeer.

FOTO UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLUITERS

60 seconden

Klavertje

Ronde, bruingele ogen houden mij van onder de bank nauwlettend in de gaten terwijl ik 's morgens vroeg de trap afloop. Nog voordat mijn voet de laminaatvloer van de woonkamer raakt, hangt kitten Klavertje aan mijn been. Hoewel zijn (of haar?) klauwtjes nog niet scherp zijn, kan ik meteen een andere panty aantrekken. De haal van een nagel is al genoeg om een lange ladder te trekken in het fragiele, zwarte nylon.

Sinds afgelopen zondag zijn mijn huisgenoot en ik trotse poczenmama's. Klavertje is zo'n acht weken oud en zet de boel vanaf moment één op stelten. Het hele interieur moet eraan geloven, van de bank tot het vloerkleed en alles wat aan de kapstok bungelt. Het aanvallen en uitgraven van onze grote kamerplant, een soort varen, vindt het onuitputtelijke katje nog het allerleukst. Langzaam verliest de ooit zo fie-

re, tropische verschijning op troosteloze wijze blad na blad.

Terwijl ik mijn gesneuvelde panty in de prullenbak mik en Klavertje boos toe probeer te spreken, kronkelt het diertje luid spinnend langs mijn voeten. Twee grote ogen staren mij onschuldig aan. Ons nieuwe huisdier is niet alleen een deugniet, nee, het is ook verreweg het liefste poesje ter wereld. Hij ligt soms uren bij me op schoot

Marlies Vording ■ m.vording@hollandmediacombinatie.nl

en geeft aan een stuk door kopjes. En dan is ie met zijn bijzondere vachtpatroon en pluimpjes op de oren ook nog eens heel mooi.

U hoort het al, op opvoedkundig gebied ben ik een regelrechte ramp. Als Klavertje iets doet wat niet mag en ik hem wil corrigeren, eindigt die straf vaak in een aai of een knuffel. Ach, de komende tijd dan maar met kapotte kleding over straat.

Dag lief been

Maandag 1 oktober 2018 heb ik afstand van je moeten doen.

En God, wat mis ik je.
Bijna 49 jaar hebben we alles samen gedaan.
Je was mijn steun en toeverlaat.
We zijn op vele plekken geweest.
Duizenden kilometers gelopen en gefietst.
Samen gehockeyd, gefitnest en gezwoomen.
Samen gedanst, geskeelerd en geschaast.
Ik heb je vertroeteld, ingesmeerd en gemasseerd.
Vele verschillende outfits gedragen.
Je bent klein, groot, dik en dun geweest.
Maar je hoorde zo vanzelfsprekend bij mij.
Je was een deel van mij.
Maar nu had ik geen keus.
Jij was al vier jaar ziek.
We hebben er alles aan gedaan om je beter te maken.
Helaas is dat met twee operaties en bestralingen niet gelukt.
Als ik deze ziekte wil overwinnen, moesten wij uit elkaar.
Met pijn in mijn hart en veel verdriet nam ik afscheid.
Dank je lief been, voor alles wat je voor mij gedaan hebt.
Ik zal je nooit vergeten!
Liefs, jouw Ilse

Ilse Moerkerk met de handbike waarmee ze de Ride for the Roses gaat rijden. Boven het gedicht dat ze schreef.

FOTO UNITED PHOTOS/PAUL VREEKER

Opklimmen met maar één been

Wessel Mekking
w.mekking@hollandmediacombinatie.nl

Haarlem ■ Ilse Moerkerk (49) omschrijft het als het zwaarste moment in haar leven. Op 1 oktober 2018 liep de Haarlemse met man en kinderen het ziekenhuis binnen wetende dat ze daar met één been minder uit zou komen. Op zondag 15 september doet ze, in haar rolstoel en met handbike, mee aan de Ride for the Roses, een fietstocht waarmee geld wordt ingezameld voor kankeronderzoek.

Deze week heeft Moerkerk haar handbike opgehaald. Dat ze zich daarmee sneller kan voortbeweigen in haar rolstoel, geeft haar meer vrijheid. Tot nu toe kon ze in de stoel slechts een blokje om. „Je voelt je afhankelijk en dat wil je niet zijn.”

Botkanker

Moerkerk komt van ver. Omdat ze aan botkanker leed, was de amputatie noodzaak. „Alle andere opties had ik al gehad; bestralingen en operaties waren niet genoeg.” Na de ingreep moest ze drie maanden in

bed liggen en kon ze bijna niks doen. „Gelukkig had ik de hele dag visite, die afleiding had ik wel nodig. Ik kon alleen maar liggen, terwijl mijn herstel stil leek te staan.”

Dat de grote wond in eerste instantie niet dichtging, zorgde voor veel vertraging tijdens het herstelproces. Toen ze bij Heliomare revalideerde, moest ze meerdere keren naar het ziekenhuis voor wéér een operatie. „Door alle narcoses werd ik vergeetachtig.” Uiteindelijk werd Moerkerk meer dan tien keer geopereerd.

„Ik heb me erdoorheen geslagen”, zegt ze over het afgelopen jaar. „Ik heb mijn dipjes gehad, nu ben ik aan het opklimmen.”

Vol lof is ze over de medewerkers van Heliomare, dat ze in mei mocht verlaten. „Het waren stuk voor stuk fijne therapeuten daar. Zo warm. Ze stonden altijd voor me klaar, ik ga ze nog missen.”

Heliomare was ook een beschermde omgeving, ervaart ze nu. Terug thuis in Haarlem werd ze met de neus op de feiten gedrukt. „Nu valt het op dat iedereen twee benen heeft.” Ook denkt ze dat ze veel bekijks heeft met haar ene been. Soms schaamt Moerkerk zich. „Dat is het

vervelendst.” In de rolstoel zitten, vindt ze niet fijn. Ze heeft het gevoel dat iedereen dan letterlijk op haar neer kijkt.

Robotbeen

In de huiskamer staat ook een soort robotbeen. „Die vind ik stoer.” Het been heeft onder meer een heup-scharnier en een elektronische knie. Bewust koos ze voor de futuristisch uitziende prothese. „Met been ben ik meer mens dan met een rolstoel”, vindt ze. Maar lopen moet ze altijd met krukken.

„Je staat nergens bij stil tot je het niet meer kunt.” Zitten is moeilijk voor Moerkerk, omdat haar hele rechterbeen, heup en bekken zijn weggehaald. Van het bovenbeen werd gepoogd een zitbot te creëren. Moerkerk laat een röntgenfoto zien. Ondanks de constructie kan ze niet lekker zitten. „Ik kukel vaak om.”

Inmiddels bereikt ze weer 'mijlpaaltjes', zoals haar eerste ritje met de handbike. Ze reed onlangs weer auto tijdens een proefles. Heerlijk vond ze dat. „Niemand ziet dan dat ik gehandicapt ben.” Ook geeft het haar vrijheid als ze weer mag autorijden. Haar vijftigste verjaardag is nog iets waar ze zich op verheugt.

Een grote mijlpaal is ook de Ride for the Roses op 15 september in Goes. Met behulp van haar handbike rijdt ze met vriendengroep Ilse's Angels de 25 kilometer lange route die naar haar is vernoemd. „Dat is toch fantastisch? Ik voelde me enorm vereerd toen ik gevraagd werd ambassadeur te worden.” Het zorgde voor een boost, terwijl ze nog aan bed gekluisterd was.

In 2018 reed Moerkerk de Ride ook al met haar 'Angels', terwijl ze toen wist dat haar de ingreep te wachten stond. Ze had een bucketlist met wat ze nog per se met twee benen wilde doen, zoals op een Solex toeren, shoppen met haar dochter, een sauna bezoeken met haar man en in een Porsche rijden met haar zoon.

Met de dag

Moerkerk ziet uit naar de Ride. Doe-lingen stellen, vindt ze belangrijk. „Eigenlijk moet ik leven met de dag, maar ik heb doelen nodig om me aan vast te houden.” Natuurlijk voelt ze zich weleens rot. „Als ik me echt niet lekker of down voel, schrijf ik het van me af in mijn blog. Ik zou mezelf heel zielig kunnen vinden en me afvragen waarom mij dit overkomt, maar daar krijg je toch nooit

antwoord op. Ik heb gewoon vette pech.”

Sporten

„Mijn hele wereld staat op zijn kop, maar ik kan weer fietsen, een beetje lopen, eten met mijn vriendinnetjes, op vakantie. Ik probeer me te richten op de mooie dingen.” Zo ook sporten. De Haarlemse hoopt dat ze bij een vereniging kan rolstoelbadmintonnen. „Daar word ik zo blij van! Ik heb een aardige slag en kan heel goed plaatsen.” Omdat ze veel met haar rechterarm doet, heeft ze flinke spierballen, die ze met enige zelfspot toont.

Op de langere termijn wil ze zich ook 'nuttig maken'. Misschien door een rol te spelen voor mindervaliden of met lotgenoten te praten. „Met mijn ervaring kan ik een steentje bijdragen. Ik ben in staat anderen die zo'n operatie te wachten staan op te peppen. Zelf vond ik het prettig om met lotgenoten te praten.”

Inmiddels merkt ze dat het elke week iets beter gaat. „Soms sta ik naakt voor de spiegel en denk ik: Jezus, wat is hier gebeurd?” Ze probeert het anders te bekijken. „Ik zeg elke keer tegen mezelf wat het hogere doel is: dat ik schoon ben.”